

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, (ΠΕΜΠΤΗ) 13 Μαΐου 1893

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 64

**ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ**

- Ἐν Ἀθήναις ..... φρ. 8.—
- Ταῖς ἐπαρχίαις ..... " 8.50
- Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ..... φρ. χρ. 15.—
- Ἐν Ῥωσσίᾳ..... ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΚΑΙΣΑΡΙΝΗ, διήγημα Ἀλεξάνδρου Δουμά (υἱοῦ). —
- Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ, μυθιστορία Καρόλου Μερουβέλ.
- ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΛΑΞΕΡ, μυθιστορία Αἰμιλίου Ρισβούργ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΓΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματσοσῶν, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων, συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

ΚΑΙΣΑΡΙΝΗ

Διήγημα ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ (υἱοῦ).

[Τέλος]

Τρία ἔτη μετὰ τὰ γεγονότα, τὰ ὅποια ἀφηγήθημεν, ἄμαξα ταξιδιωτικὴ ἐσταμάτησε πρὸ τῆς οἰκίας, ἐνθα κατῴκει ἡ μήτηρ τῆς Καικιλίας. Θαλαμηπόλος κατέβη ἐκ τῆς ἁμάξης ταύτης καὶ ἔκρουσε τὸν κώδωνα τῆς θύρας, ἣν ὑπῆρέτης ἤνοιξεν ἀμέσως.

— Ἡ δεσποινὶς Καικιλία Κουρού, ἠρώτησεν ἡ θαλαμηπόλος, εἶνε ἐδῶ;

— Ἡ κυρία Καικιλία ἐνυμφεῖθη πρὸ δέκα ὀκτῶ μηνῶν, ἀπήντησεν ὁ ὑπῆρέτης.

— Πού κατοικεῖ τώρα;

— Εἰς τοὺς Παρισίους, ὁδὸς Εἰρήνης, ἀριθμὸς...

— Καὶ ὀνομάζεται;

— Κυρία Κρονδέν.

Ἡ θαλαμηπόλος εἰσήλθεν εἰς τὴν ἁμάξαν καὶ ἀνήγγειλε τὴν εἴησιν ταύτην εἰς τὴν κυρίαν τῆς.

Ἡ ἁμάξα ἐστρεψε πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἠκολούθησε τὴν ὁδόν, ἣτις ἔφερον εἰς Παρισίους.

Μετὰ τρεῖς ὥρας ἐσταμάτα πρὸ τῆς θύρας ξενοδοχείου τῆς ὁδοῦ Ριβολί, καὶ γυνὴ πενηθοροῦσα κατῆλθεν ἐξ αὐτῆς, ἔλαβεν ἕτερον ὄχημα καὶ ἀφήνουσα εἰς τὴν θαλαμηπόλον τὴν φροντίδα νὰ μεταφέρῃ τὰ πράγματά τῆς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, διέταξε τὸν ἡνίοχον νὰ διευθυνθῇ εἰς τὴν ὁδὸν Εἰρήνης, ἀριθμὸς...

Φθάσασα εἰς τὸ ὑποδειχθέν μέρος ἠρώτησέν:

— Ἡ κυρία Κρονδέν;

— Εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα, ἀπεκρίθη ὁ θυρωρός.

Ἀνέβη.

Ἡ κυρία Κρονδέν εὐρίσκετο ἐν τῇ οἰκίᾳ τὴν ὥραν ταύτην.

— Τὸ ὄνομά σας; ἠρώτησεν ὁ ὑπῆρέτης τὴν ἐπισκέπτριαν, ἣτις, χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ, τῷ ἐνεχείρισε τὸ ἐπισκεπτήριόν τῆς.

Μόλις ὁ ὑπῆρέτης ἔφερε τὸ ἐπισκεπτήριον τοῦτο εἰς τὴν κυρίαν του, αὕτη ἠγέρθη καὶ τρέχουσα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς ἐρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας ἐκείνης, ἥς ἡ παρυσία τὴν ἔκχευε νὰ ἐρωτᾷ φωνάζουσα:

— Πῶς! εἶσαι σὺ, καλὴ μου Ἰουλιέττα!

— Ἐγώ, ἀγαπητῆ μου φίλη.

— Ἐλθέ λοιπὸν εἰς τὸ δωμάτιόν μου, ἐκεῖ θὰ τὰ εἰποῦμεν μετὰ τὴν ἡσυχίαν μας.

Αἱ δύο γυναῖκες εἰσήλθον εἰς τὸ γειτονικὸν ὀματίον, τὸ ὅποσον ἦτο ἐπιπλωμένον μετὰ πολυτελείας καὶ κομψότητος.

— Εὐρεῖς, ὅτι σ' ἐνόμιζα πεθαιμένην. ἐξηκολούθησεν ἡ Καικιλία, ἀφ' οὗ ἀφήρησε τὸν πῖλον τῆς φίλης τῆς καὶ τὴν ἐνηγκαλίσθη ἀκόμη μίαν φοράν.

— Καὶ τῷ ὄντι, ὀλίγον ἔλειψε ν' ἀποθάνω. Ἀλλὰ καὶ εἰς σέ εὐρίσκω μεγάλην μεταβολὴν, καλὴ μου Καικιλία.

— Πράγματι.

— Ἰδοὺ τώρα σέ ἐπαναβλέπω ὑπανδρευμένην.

— Γνωρίζεις με ποῖον;

— Μετὸν κ. Ἐκτορα.

— Μ' αὐτόν.

— Καὶ εἶσαι εὐτυχῆς;

— Εὐτυχιστάτη. Σὺ μόνον ἔλειπες ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν μου καὶ ἰδοὺ, ὅτι σέ ἐπανευρίσκω.

— Καὶ ὁ σύζυγός σου σ' ἀγαπᾷ;

— Ὄ! ὄχι καθὼς ἠγάπα σέ, ἀλλὰ μ' ἀγαπᾷ πολὺ, εἶπεν ἡ Καικιλία μειδιῶσα.

— Ἀλλὰ πῶς συνέβη νὰ τὸν συζευχθῆς;

— Τί νὰ σοῦ πῶ; ἡ προφητεία τῆς Καίσαρινῆς μὲ ἐζάλισε τὸ κεφάλι. Καθὼς γινώ-

ρίζεις, τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῶν γάμων σου σοῦ εἶπα, ὅτι ἔκαμες ἄσχημα νὰ μὴ ἀκολουθήσῃς τὴν συμβουλὴν τῆς μαγίσσης. Ἐκτοτε ἐβασάνιζα τὸν ἑαυτόν μου σκεπτομένην, ἂν τὴν εὐτυχίαν, τὴν ὁποίαν θὰ σοὶ εἶδεν ὁ Ἐκτωρ, ἠδύνατο νὰ τὴν παράσχη εἰς ἄλλην.

Ἀπὸ πολλὰ μέρη μὰς ἔκαμναν προτάσεις. Ἦρνούμην εἰς ὅλας. Σὺ ἀναχωρεῖς ἀπὸ τὴν ἑπαυλιν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἀγῶνων ὁρόμου, περὶ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου, δηλαδὴ τέσσαρας μῆνας μετὰ τὸν γάμον σου περίπου, ἡ Καίσαρινη ἐπανήλθεν. Ἐπήγα νὰ τὴν συμβουλευθῶ καὶ ἐπειδὴ μὲ ἐλεγεν, ὅτι μεγάλα δυστυχία ἐπαπειλοῦνται διὰ σέ, τὴν ἠρώτησα, ἂν ἦτο δυνατόν νὰ ἀποφύγῃς τὰς δυστυχίας ταύτας. Μοὶ ἀπήντησεν, ὅτι ἦτο ἀδύνατον, διότι τὰ δυστυχήματα ταῦτα δὲν θὰ προήρχοντο οὔτε ἀπὸ σέ, οὔτε ἀπὸ τὸν σύζυγόν σου, ἀλλ' ἀπὸ ἑνα συγγενῆ τοῦ κ. Δερμενον. Εἶνε ἀληθές;

— Φεῦ! ναί, ἐψιθύρησεν ἡ Ἰουλιέττα.

— Τότε, ἐξηκολούθησεν ἡ Καικιλία, τὴν ἠρώτησα, ἂν ὁ Ἐκτωρ θὰ ἐνυμφεῖτο ἄλλην καὶ ἂν θὰ τὴν καθίστα εὐτυχή. Μοῦ εἶπεν, ὅτι θὰ παρήρχετο καιρὸς, μέχρις ὅτου παρηγορηθῇ ἐκ τῆς λύπης του, ἀλλ' ὅτι, ἂν ἤθελον ν' ἀναλάβω τὴν θεραπείαν, θὰ ἔσθαι εἰς εὐχάριστον ἀποτέλεσμα. μοὶ εἶπε δὲ πρὸς τούτους ἡ Καίσαρινη, ὅτι δὲν διέκρινε νέφη εἰς τὸν ὀρίζοντα τοῦ μέλλοντός μου.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ ἰδέα τὴν ὁποίαν εἶχον συλλαβεῖ, μετετράπη εἰς ἀμετάκλητον ἀπόφασιν. Ὁ Ἐκτωρ ἐπανέρχεται δύο μῆνας μετὰ τὴν ἀναχώρησίν σου περίπου. Ἦτο ἀκόμη μελαγχολικός, ὁ πατήρ του ἐπώλησε τὸ συμβολαιογραφεῖόν του καὶ οἱ δύο δὲ μὰς ἐπισκέπτοντο συχνά. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸν παρηγόρησα καὶ ἤρχισεν νὰ μεκκαλοκωττάζῃ. Τέλος, ἀπεφάσισε νὰ με νυμφεῖθαι καὶ ὁμολογῶ, ὅτι δὲν μετενόησε καθό-

